

Đziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20 czerwca 1883.

95.

Ustawa z dnia 21 maja 1883,

o wystawieniu w Wiedniu budynku rządowego dla poczty i do innych celów urzędowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, aby o fundusze w sumie aż do 350.000 zł. potrzebne na wystawienie w Wiedniu budynku rządowego dla poczty i do innych celów urzędowych, postarał się w taki sposób, iżby odsetki od tych kosztów budowy najwięcej pięć od sta wynosiły i dług umorzony został w najwięcej dwudziestu pięciu ratach rocznych.

§. 2.

Kwoty rat rocznych, do wypłaty przypadające, zamieszczać należy corocznie w preliminarzu państwa a to w etacie ministerstwa handlu, wydatek zaś na czynsze najmu, w preliminarzu państwa dla ministerstwa handlu dotychczas zamieszczane, zmniejszyć przynajmniej o kwotę tych rat rocznych.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poručza się Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 21 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

98.

**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 28 maja 1883,
o zmianach w kierowaniu służbą nadzorczą na granicy cłowej w Galicyi i w kontroli nad tąż
służbą.**

W skutek Najwyższego postanowienia z dnia 23 lipca 1882, ustanawia się, począwszy od dnia 1 lipca 1883 do kierowania służbą straży skarbowej wzduż linii cłowej w Galicyi i kontroli nad tąż służbą, komisarzy skarbowych starszych, mających wyznaczone okręgi urzędowe w dołączonym przeglądzie wyszczególnione, którzy nazywać się będą „naczelnikami sekcyjnymi straży skarbowej” i podlegać będą bezpośrednio tej dyrekcyi skarbowej powiatowej, w której okręgu leży ich okrąg urzędowy (sekcyja straży skarbowej).

Dunajewski r. w.

P r z e g l ą d

**sekcyj straży skarbowej w Galicyi do kierowania służbą nadzorczą pograniczną i kontroli
nad nią.**

W okręgu skarbowym	Siedziba urzędowa naczelnika sekcyjnego straży granicznej	Do tej sekcyi straży skarbowej należą	
		Okręgi kontroli straży skarbowej	Okręgi sądowe
krakowski	Chrzanów	oświęcimski, chrzanowski, krakowski (okolice)	oświęcimski, chrzanowski, krzeszowicki, lisiecki (po części), krakowski (po części)
tarnowski	Brzesko	bocheński, brzeski, dąbrowski, mielecki	niepołomicki, wiśnicki, brzeski, dąbrowski, mielecki
rzeszowski	Nisko	tarnobrzeski, niżański, łanuecki	radomski, rozwadowski, tarnobrzeski, niżański, ulanowski, łanuecki, leżajski, przeworski
przemyski	Lubaczów	rawski, lubaczowski	niemirowski, rawski, uhnowski, cieszanowski, lubaczowski, sieniawski (po części)
brodzki	Radziechów	bełski, sokalski, radziechowski, łopatyński, brodzki, załoziecki	bełski, sokalski, radziechowski, brodzki, łopatyński, oleski (po części), załoziecki, zborowski
tarnopolski	Grzymałów	zbaraski, grzymałowski, husiatyński	nowosielski, zbaraski, grzymałowski, skałański, husiatyński, kopeczyniecki
kołomyjski	Skała	mielnicki, skalski	borszczowski, mielnicki

99.

Ustawa z dnia 29 maja 1883,

uwalniająca czasowo od opłaty podatku zarobkowego i dochodowego trudniących się żeglugą na morzu parowcami w krajach tutejszych wybudowanemi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Trudniacych się żeglugą na morzu parowcami, zbudowanemi w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, uwalnia się od opłaty podatku zarobkowego i dochodowego, o ile te parowce składają się z żelaza wyłącznie krajowego, na lat piętnaście, jeżeli zaś są inne, na lat dziesięć, licząc od dnia wygotowania świadectwa wpisu owego okrętu.

§. 2.

Od tego dobrodziejstwa wyjmuje się żeglujących

- a) parowcami, których kursa Rząd wspiera;
- b) parowcami, których budowę już rozpoczęto, gdy ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia i obowiązywać będzie aż do dnia 31 grudnia 1887.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom skarbu i handlu.

Wiedeń, dnia 29 maja 1883.

Franciszek Józef r. w

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 31 maja 1883,

tyczące się pobierania cła od towarów w opakowaniach wewnętrznych, podlegających cła przeszło 15 zł. od 100 kilogr. wynoszącemu i większemu niż cła od towaru.

Stósownie do ustępu 5go §fu 26go przepisu wykonawczego do austriacko-węgierskiej Taryfy cłowej z dnia 25 maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49), gdy towary nadchodzą w opakowaniach wewnętrznych, podlegających cła przeszło 15 zł. od 100 kilogramów wynoszącemu i przeto większemu niż cła od towaru, pobierać

należy cło osobno od opakowania wewnętrznego a osobno od towaru w niem zawartego; jeżeli zaś towaru nie można odłączyć od takiego opakowania, wymierzyć trzeba cło podług wyższej stopy taryfy. Ze jednak są takie towary, które wprawdzie można odłączyć od ich wewnętrznego opakowania, lecz tylko z trudnością i ze znaczną stratą czasu, przeto dla ułatwienia obrotu pozwala się w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami królewsko węgierskimi skarbu i handlu, aby na przyszłość, gdy nadjejdą towary w takich opakowaniach, jeżeli posyłka składa się z oznaczonej, w deklaracji towarowej podanej ilości jednakoowych pudełek, kartonów itp. a których oraz średni ciężar jest jednakowy, wyjmowano z opakowania tylko część przesyłanego towaru celem rzeczywistego oznaczenia wagi czystej towaru i opakowań tejże części i aby następnie, na podstawie wyniku, obliczano ogólną wagę czystą opakowańewnętrznych, jakoteż towaru celem wymierzenia należytości cła wchodowego.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

101.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,

pozwala jąca na używanie udziałowych zapisów dłużnych pożyczki krajowej dalmatyńskiej w sumie 250.000 zł. do lokowania dla korzyści kapitałów fundacyjnych sierocich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje :

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne pożyczki, która sejm dalmatyński postanowił zaciągnąć w sumie aż do 250.000 zł. na pokrycie kosztów budowy nowych szpitali w Zadarze, Szebeniku i Dubrowniku, tudzież na restaurację szpitalu w Splecie, mogą być używane do lokowania dla korzyści kapitałów fundacyjnych zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocich, powierzniczych i depozytowych a według kursu giełdowego, jednak nie po nad wartość imienną, także na łaucyje służbowe i przemysłowe.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

102.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,

o wyznaczeniu dotacji dodatkowych na dokończenie przystawienia i wystawienia budowli w instytucie patologiczno-anatomicznym uniwersytetu wiedeńskiego, tudzież na urządzenie wewnętrzne i uposażenie naukowe tegoż instytutu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie w roku 1883 niektórych wydatków w ustawie skarbowej nie-przewidzianych, wyznacza się następujące dotacje dodatkowe z prawem czerpania aż do końca marca 1885:

Rozdział IX, Ministerstwo wyznań i oświecenia.

Tytuł 14, Szkoły główne.

§. 1, Uniwersytet wiedeński.

Wydatek nadzwyczajny:

Na dokończenie przystawienia i wystawienia budowli w instytucie patologiczno-anatomicznym uniwersytetu, oprócz drugiej raty na budowę w sumie 30.000 zł. w ustawie skarbowej na rok 1883 wyznaczonej 50.000 zł.

Wydatek nadzwyczajny:

Na urządzenie wewnętrzne i uposażenie naukowe instytutu patologiczno-anatomicznego, pierwsza rata 30.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad r. w.

Dunajewski r. w.

103.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,

o budowie odnogi kolejnej rządowej istryjskiej z Herpelje do Tryestu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby nakładem rządowym, preliminowanym w sumie łącznej 3,340.000 zł., przyjętej za nieprzekraczalną, wybudował odnogę kolej

rzadowej istryjskiej od stacyi Herpelje-Kosina do Tryestu jako kolej miejscowa ze szlakiem normalnym.

Artykuł II.

Za warunek wybudowania odnogi w artykule I wzmiankowanej, kładzie się, aby miasto Tryest zapewniło na pokrycie tych kosztów świadczenia, których wartość pieniężna wynosić ma najmniej pięć od sta powyższej sumy nieprzekraczalnej.

Świadczenie polegać może na tem, że miasto Tryest odstapi Rządowi na budowę powyższej odnogi prawo bezpłatnego używania wszystkich gruntów gminnych, które będą potrzebne do wybudowania kolei i pod zakłady kolejowe, jakoteż prawo bezpłatnego użycia wybrzeży celem połączenia nowego dworca z dworcem kolei południowej a wzglednie z nowym portem tryestyńskim.

Artykuł III.

Budowa odnogi, w artykule I wzmiankowanej, rozpoczęta być ma w r. 1883 a ukończona w ciągu lat trzech.

Artykuł IV.

Na uzupełnienie przygotowawczych robót technicznych i wypracowanie projektu szczegółowego odnogi, w artykule I wzmiankowanej, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotację w sumie 30.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca marca 1884, można czerpać jeszcze do końca marca 1885, w tym razie jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1884 r. i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożebne, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanowczej czynności kredytowej, wykonać się mającej na wybudowanie powienionej kolei.

Artykuł V.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się skupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia się odステpi i należytości, jakoteż darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł VI.

Linia kolej, będąca przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma w ruchu Rząd na własny rachunek i utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł VII.

Celem połączenia ruchu na liniach zachodniej sieci kolei państwa, rozdzielonych przez linią divicańsko-lublańską kolei południowej, zawrzeć należy ze Spółką kolei południowej umowę, upoważniającą zarząd kolei rządowych z prawem ustanawiania taryf, do przewożenia i dozwalania przewożenia całych pocią-

gów lub pojedynczych wozów w obrocie przechodnim na rzeczonej linii kolej południowej, za opłatą stałego wynagrodzenia (kolejowego).

Jeżeliby umowa taka nie przyszła do skutku aż do końca 1884 roku, nadania rzeczonego prawa dochodzić można drogą wywłaszczenia.

Do postępowania w takim razie, jakotęż do obliczenia wynagrodzenia, zastosować należy przepisy ustawy z dnia 18 lutego 1878 (Dz. u. p. Nr. 30) o wywłaszczeniu celem budowy i utrzymywania w ruchu kolejów żelaznych, w ten sposób, że

- a) przedmiot wywłaszczenia oznaczyć ma Władza administracyjna rządowa, w której obszarze leży większa według ilości kilometrów część powyższej linii kolej i że
- b) Trybunał pierwszej instancji w siedzibie Władzy administracyjnej pod lit. a) wzmiankowanej, będzie właściwym do oznaczenia wynagrodzenia.

Wynagrodzenie stanowić ma renta roczna (kolejowe), płacona corocznie Spółce kolej południowej, dopóki powyższe prawo będzie wykonywane a wymierzona najmniej w kwocie, odpowiadającej udziałowi zarządu kolej rządowych w ogólnej ilości kilometrów osiowych, które wozy wszelkiego rodzaju, składające pociągi obu stron, przebyły w odniesnym roku na linii divicańsko-lublańskiej, biorąc za podstawę oznaczenia rzeczywiste wydatki Spółki kolej południowej na gałęzie służby, sprawowanej na powyższej linii kolejowej, o ileby te gałęzie służby odnosiły się do obrotu przechodniego zarządu kolej rządowych, tudzież wydatek roczny w kwocie $5\frac{1}{16}$ od sta na oprocentowanie i umorzenie kapitału zakładowego na powyższą linią kolej wyłożonego.

Artykuł VIII.

Ustawa niniejsza nabywa moc od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

104.

Ustawa z dnia 4 czerwca 1883,

o wybudowaniu przeprawy w Bregencyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby zakłady potrzebne do urządzenia w Bregencyi przeprawy, licząc w to rozszerzenie dworca, jakotęż sprawienie parku okrętowego, potrzebnego do utrzymywania w ruchu tego zakładu i do przewozu osób

na jeziorze bodeńskiem, jak niemniej wszelkie inne urządzenia, przywiódł do skutku na koszt państwa nakładem preliminarym w sumie 820.000 zł., która uważana być ma za nieprzekraczalna.

Artykuł II.

Przeprawa, w artykule I wzmiarkowana, ukończona być ma i oddana na użytek publiczny jednocześnie z koleją arlbergską, będącą przedmiotem ustawy z dnia 7 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 48).

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

105.

Ustawa z dnia 5 czerwca 1883,

o wybudowaniu kolei rządowej dalmatyńskiej od Sivericza do Kninu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby celem przedłużenia dalmatyńskiej kolei rządowej, wybudował kosztem państwa kolej rządową z Sivericza do Kninu, jako drugorzędną ze szlakiem normalnym.

Artykuł II.

Na uzupełnienie przygotowawczych robót technicznych, mianowicie na wypracowanie projektu szczegółowego, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotację w sumie 20.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca 1883 roku, można czerpać jeszcze do końca marca 1885, w tym razie jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminaryu 1884 roku, i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożebne, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanczej czynności kredytowej, wykonać się mającej na wybudowanie pomienionej kolei.

Artykuł III.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się skupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia

się od stępli i należytości, jakoteż darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł IV.

Linią kolej, będącą przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd w ruchu na własny rachunek i to utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabiera mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 5 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

106.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1883,

o ulgach i warunkach budowy kolejki miejscowości z Hanuszowic do granicy państwa ku Ziegenhalsowi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby wziął udział w zebraniu kapitału na budowę projektowanej przez austriacką Spółkę kolejki miejscowości w Pradze, kolejki miejscowości, od stacji w Hanuszowicach na kolejki granicznej morawskiej, przez Freiwalda, do austriacko-pruskiej granicy państwa, z uściem do sieci kolejki pruskich w kierunku Ziegenhalsu, a to przez udzielenie pożyczki hipotecznej w sumie sześćset tysięcy (600.000) złotych wal. austr. z funduszów państwa.

Za warunek tego udziału skarbu państwa kładzie się, aby kwota kosztów, po odliczeniu przychodu za $4\frac{1}{2}$ procentowe, odsetki w biletach niosace obligacje z prawem pierwzeństwa, które za sumę imienną 2,400.000 zł. austriacka Spółka kolejki miejscowości w obieg wypuści, jakoteż po odliczeniu pożyczki rządowej w sumie 600.000 zł. jeszcze pozostała, a w sumie 300.000 zł. preliminaryna, o ileby nie została pokryta niezwrotnemi dodatkami krajów Morawii i Śląska, zebrana była bez obciążenia skarbu państwa i aby w razie wypuszczenia w obieg na ten cel papierów publicznych, miały one prawo do odsetek tylko w miarę zyskowności kolejki.

Artykuł II.

Pożyczka hipoteczna, którą Rząd w myśl artykułu I udzieli i która zabezpieczona będzie z prawem zastawu w księdze kolejki żelaznych na karcie dla kolejki miejscowości z Hanuszowic do granicy państwa, otworzyć się mającej, zwrócona

być ma w przeciągu lat sześćdziesięciu (60) w ratach równych z odsetkami po pięć od sta, odsetki jednak tylko wtedy i o tyle będą płacone, o ile czysty dochód roczny kolej przewyższy wydatek na oprocentowanie po cztery i pół od sta a oraz na amortyzację obligacji z prawem pierwzeństwa za sumę dwa miliony czterysta tysięcy (2,400.000) złotych wal. austr. papierami, jakotęż na przerzeczony zwrót pożyczki skarbowej.

Zaległe odsetki od pożyczki skarbowej opłacone być mają z czystych dochodów, jeżeli pozostałą jeszcze po opłaceniu bieżących odsetek od tejże, atoli odsetki od odsetek nie mają być liczone.

Artykuł III.

Pożyczka hipoteczna, którą Rząd ma udzielić w myśl artykułu I, wypłacona będzie w dwóch połowa-h, to jest po trzysta tysięcy (300.000) złotych wal. austr. w przeciągu ośmiu dni po dokonaniu policyjno-technicznej rewizji całej kolej, tudzież linii aż do Ziegenhalsu i w przeciągu ośmiu dni po urzędowem sprawdzeniu robót, w żadnym jednak razie przed upływem 1884 roku.

Sumy te wyda Rząd za niestępłowanemi potwierdzeniami odbioru.

Artykuł IV.

Kolej żelazna z Hanuszowic do granicy państwa, w artykule I wzmiarkowana, która wybudowana będzie jako miejscowa ze szlakiem normalnym, ukończona być ma i oddana na użytek publiczny w przeciągu dwóch lat i pół, licząc od dnia nadania koncesji.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

107.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1883,

o budowie kolej żelaznej stryjsko-beskidzkiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby wybudował kosztem państwa kolej żelazną od Stryja na Skole do granicy galicyjsko-węgierskiej pod Beskidem.

Artykuł II.

Na uzupełnienie robót przygotowawczych technicznych, mianowicie na wypracowanie projektu szczegółowego, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotacją w sumie 100.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca marca 1884, można jeszcze czerpać do końca marca 1885, w tym jednak razie tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1884 roku i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożelne, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanowczej czynności kredytowej, wykonać się mającej na budowę pomienionej kolei, jakoteż linii kolejowych, będących przedmiotem ustawy z dnia 28 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 150) i ich odnóg.

Artykuł III.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się skupu gruntów budowy i urządzenia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia się od stępli i należytości, jakoteż darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł IV.

Kolej żelazna, będąca przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd w ruchu na własny rachunek i to utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce, tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

108.

Ustawa z dnia 10 czerwca 1883,

o portowem, które opłacane być ma w portach austriackiego wybrzeża morskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Każdy okręt, do portu austriackiego zawijający, winien właściwym c. k. czynnikom portowym i zdrowotnym morskim opłacić portowe w myśl przepisów ustawy niniejszej.

§. 2.

Portowe będzie wymierzane dla każdego z osobna okrętu na podstawie jego pojemności w tonach netto, oznaczonej podług przepisów o wymierzaniu pojemności okrętów, dla obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, wydanych.

§. 3.

Obowiązek opłacenia portowego poczyna się od chwili przybycia okrętu do portu; wolno jednak opłacić portowe dopiero wtedy, gdy okręt odpływa.

Okręt nie może odpływać, dopóki portowe nie będzie opłacone.

Od statków, przez Rząd najetych, można opłacić portowe naraz przy końcu podróży, zamiast w każdym z osobna porcie, w tej podróży odwiedzonym, jeżeli Władza morska na to pozwoli.

Od okrętów, które w porcie zostają rozebrane lub z innych przyczyn nie odpływają naprzeciw w przekątce trzech miesięcy, opłacić należy portowe po upływie trzech miesięcy, licząc od dnia przybycia.

§. 4.

O ile przepisy §§ów 5go i 6go nie mają być zastosowane, portowe wynosi:

a) od statków krajowych, tudzież zagranicznych z temi na równi będących, gdy pojemność wynosi od:

26 aż do 50 ton	4 centy	{
51 " " 100 "	8 centów	
101 " " 150 "	15 "	
151 " " 200 "	20 "	
201 " " 300 "	25 "	
301 " " 400 "	30 "	
nad 400 "	38 "	

od tonny
angielskiej;

b) od okrętów zagranicznych, nie zostających na równi z krajowymi po 1 zł.
50 c. od każdej tonny angielskiej.

§. 5.

Od okrętu, który już w porcie krajowym albo tylko wziął albo tylko na ład wysadził ładunek i w ciągu tej samej podróży nie zatrzymując się w porcie zagranicznym, wykonywa tę samą czynność w jednym lub więcej portach krajowych, opłacić należy w każdym z tych ostatnich portów, gdy pojemność wynosi od:

26 aż do 100 ton	1 cent	{
101 " " 200 "	2 centy	
201 " " 300 "	3 "	
301 " " 400 "	4 "	
nad 400 "	5 centów	

od tonny
angielskiej.

Takież samo portowe opłacić należy od okrętu, który nie nabiera ani nie wysadza ładunku a z przyczyny upływu ustanowionego terminu 72 godzinnego nie może już żądać zupełnego uwolnienia, stósownie do §fu 7go e).

§. 6.

Od parowców krajowych, jakież zagranicznych z niemi na równi będących, które według rozkładu podróży naprzód ogłoszonego, odbywają kursa peryody-

czne dla przewozu towarów lub podróżnych, z portów austriackich do oznaczonych portów austriackich, nie zatrzymując się w portach pośrednich zagranicznych, opłaca się portowe za każdą taką podróż peryodyczną, skoro okret wróci do portu, z którego wypłynął, bez względu na to, do ilu portów zawijał, a mianowicie, gdy pojemność wynosi od:

26 aż do 100 ton	2 centy	od tonny
101 " " 150 "	10 centów	
151 " " 200 "	14 " "	
201 " " 300 "	16 " "	
301 " " 400 "	20 " "	
nad 400 "	25 " "	angielskiej

Jeżeli parowiec odbywa w tym samym dniu kilka takich kursów peryodycznych, opłaca się tylko portowe przypadające za jeden kurs.

Portowe za kursa peryodyczne parowców można także opłacać naraz miejscowości, jeżeli Władza morska na to pozwoli.

S. 7.

Od opłaty portowego są uwolnione:

- a) wszystkie okręty krajowe, jakoteż zagraniczne z niemi na równi zostające, których pojemność nie przenosi 25 ton, tudzież statki krajowe, używane do umniejszania ładunku, do rybołostwa, do przewożenia świeżych ryb lub nety i barki przeznaczone do żeglugi wewnętrznej na kanałach i rzekach, nie udające się na morze;
- b) parowce, które okręt holują lub bezpośrednio wracają do portu, z którego wypłynęły dla holowania okrętu, jeżeli ani nie biorą ani nie wysadzają ładunku i to bez względu na to, jak długo stoją przóźno w porcie;
- c) statki skarbowe austriackie, wszelkie austriacko-węgierskie i zagraniczne okręty wojenne, jakoteż statki istniejącymi rozporządzeniami lub pod szczególnymi warunkami uwolnione od opłaty portowego, mianowicie zaś jachty, jeżeli nie służyły do wykonania czynności handlowej;
- d) statki krajowe i zagraniczne, które zawijają do portu z powodu niezdatności do żeglugi i mają być naprawione lub rozebrane albo rozłożone, jeżeli przy tem nie biorą ani nie wysadzają ładunku;
- e) okręty, które nie wziąwszy ani nie wysadziwszy ładunku, odpływają w ciągu 72 godzin po przybyciu i także gdy chorych pasażerów zabierają lub wysadzają na ląd;
- f) wszystkie okręty, w warsztatach austriackich zbudowane tak w porcie, w którym zostały zaopatrzone w porządku lub w których zaopatrzenie ich ukończono, jakoteż w porcie, w którym zaczynają brać ładunek.

S. 8.

Z ogólnego przychodu, które portowe przynosi, sześć od sta wpływają do funduszu zapomogowego marynarskiego.

S. 9.

Prawa Rządu do wymierzania kwot, które z przyczyny niewłaściwego za- stosowania ustawy albo wcale nie zostały ściągnięte albo w zmniejszonym wy- miarze, przedawnia się w przeciągu roku od dnia, do którego należytość miała być zapłacona.

W ciągu tegoż samego okresu, strony dochodzić mogą roszczeń swoich do zwrotu kwot, które zapłaciły, chociaż się nie należały.

§. 10.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 lipca 1883; od tegoż dnia przestają obowiązywać wszystkie dotychczasowe przepisy o wymierzaniu i opłacaniu beczkowego i latarniowego, jakoteż należytości na rzecz policyi zdrowia i kwarantanny.

§. 11.

Dopóki przymierze clave i handlowe (artykuł VII ustawy z dnia 27 czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62) istnieć nie przestanie, okręty i porty węgierskie zostawać będą na równi z austriackimi pod względem opłaty portowego.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 10 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

109.

Ustawa z dnia 10 czerwca 1883,

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej do preliminarza c. k. ministerstwa handlu 1883 roku na rozpoczęcie budowy odnog kolej transwersalnej galicyjskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie nieprzewidzianych w preliminarzu 1883 roku wydatków ministerstwa handlu, których wymaga budowa odnog kolej transwersalnej galicyjskiej, ustawą z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 22) dozwolona, wyznacza się Rządowi na rok 1883 w celu rozpoczęcia budowy tych odnog dotacyją w sumie 2,000.000 zł. z prawem czerpania z niej do końca marca 1883.

Artykuł II.

Sumy potrzebne na rachunek dotacyi w artykule I wyznaczonej, wziąć należy z zasobów kasowych, o ile zaś byoby to niemożelne, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony być ma najpóźniej aż do końca marca 1884.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 10 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

110.

**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 11 czerwca 1883,
tyczące się zaprowadzenia przekazów pocztowych w obrocie z monarchią austriacko-węgierską do Kanady w Ameryce północnej.**

Po zawszy od dnia 1 lipca b. r. można za pośrednictwem zarządu pocztowego szwajcarskiego wysyłać z monarchią austriacko-węgierską do Kanady w Ameryce północnej przekazy pocztowe pod temi samemi warunkami, które ustanowione zostały dla obrotu przekazów pocztowych ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej.

Opłata od tych przekazów pocztowych, które przy oddaniu można frankować tylko do Bazylei, wynosi 20 centów od kwot aż do 20 złotych włącznie a od każdych 10 złotych po nad tą sumą, o 10 centów więcej.

Taksa szwajcarsko-kanadyjska za przesłanie dalej od Bazylei aż do miejsca przeznaczenia w Kanadzie, wynosi 20 centymów od każdych 10 franków i jest potrącana z kwoty przekazanej.

Kwota złożona w walucie bankowej austriackiej i przez austriackie urzędy pocztowe wymiennicze na walutę franków w złocie przeliczona, będzie po straceniu należytości szwajcarsko-kanadyjskiej przeliczona na walutę dolarów w złocie, w stosunku 5 franków 15 centymów = 1 dolar w złocie.

Takie przekazy pocztowe, wygotowane na blankietach przeznaczonych do obrotu międzynarodowego adresować mają posyłający do szwajcarskiego urzędu pocztowego a względnie przekazowego w Bazylei, t. j. urząd ten wymienić winni jako adresata na przedniej stronie blankietu, obok wyrazu tekstu „auszuzahlen an“, na odwrotnie zaś stronie odcinka trzeba napisać wyraźnie imię i nazwisko, tudzież dokładny adres (miejsce przeznaczenia, hrabstwo i prowincja) rzeczywiściego odbiorcy przekazu pocztowego.

Nazwisko i dokładny adres posyłającego podać należy na przedniej stronie odcinka.

Pino r. w.

111.

**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 12 czerwca 1883,
tyczące się zaprowadzenia zleceń pocztowych w obrocie między monarchią austriacko-węgierską a Niemcami.**

W porozumieniu z naczelnym urzędem pocztowym ces. niemieckim, zaprowadza się od dnia 1 lipca b. r. w obrocie między monarchią austriacko-węgierską a Niemcami używanie zleceń pocztowych.

We względzie postępowania w tym względzie, nadmienia się co następuje:

1. Za pomocą zleceń pocztowego można w obrocie z monarchią austriacko-węgierskiej do Niemiec odbierać kwoty pieniężne aż do 400 marek, a w obrocie z Niemiec do monarchii austriacko-węgierskiej aż do 200 zł. w. austr.

2. Kwotę, która ma być odebrana, wyrazić należy w zleciennu pocztowem w walucie kraju, któremu się odebranie zleca, a więc w zleciennach pocztowych z monarchią austriacko-węgierskiej do Niemiec, w markach, a w zleciennach pocztowych z Niemiec do monarchii austriacko-węgierskiej, w walucie austriackiej.

3. Zlecenie pocztowe, do którego dołączyć należy papier, mający być spłaconym (dokument uzasadniający żądanie), posyła się jako list polecony. List wystosować winien posyłający wprost do tego zakładu pocztowego, który zająć się ma odebraniem kwoty.

Do zlecenia pocztowego dołączyć można kilka kwitów, weksli, kuponów itp., jeżeli chodzi o to, aby ten sam urząd pocztowy odebrał należytosć za nie jednocześnie od tej samej osoby; atoli ogólna suma kwot, które mają być odebrane, nie może wynosić więcej jak 400 marek a względnie jak 200 zł. wal. austr.

Kilką zleceń pocztowych, tyczących się rozmaitych dłużników, nie wolno łączyć w jedną posyłkę.

4. Listy zawierające zlecenia pocztowe muszą być frankowane, gdy się oddaje na pocztę a opłata pocztowa uiszcza się przez użycie znaczków listowych albo kopert stęplowanych, zaprowadzonych w kraju, z którego list pochodzi.

Listy te nie powinny ważyć nad 250 gramów.

Opłata od listu zawierającego zlecenie pocztowe jest ta sama jak od listu poleconego, tyleż ważacego; wynosi przeto od listu ze zleceniem pocztowem, ważacego aż do 15 gramów w monarchii austriacko-węgierskiej 15 c. a w Niemczech 30 feników, a od listu ze zleceniem pocztowem, ważacem przeszło 15 aż do 250 gramów w monarchii austriacko-węgierskiej 20 centów a w Niemczech 40 feników.

Opłaty te zatrzymuje w całości zarząd obszaru, w którym list oddano na pocztę.

5. Załączki zlecenia pocztowego spłacone być muszą w całości. Upłacanie częściowe nie jest dozwolone.

6. Do zleceń pocztowych z monarchii austriacko-węgierskiej do Niemiec, używać należy formularzy, wydanych dla obszaru administracyjnego c. k. austriackiego a względnie kr. węgierskiego, atoli tekst . . . zł. . . c. oddawcy zmieniać winni własną ręką na . . . marek. Do zleceń pocztowych z Niemiec do monarchii austriacko-węgierskiej, używane będą formularze, przeznaczone do obrotu wewnętrznego niemieckiego.

7. Zlecenia pocztowe z Niemiec mają być okazywane a względnie załączki zleceń pocztowych adresatom doręczane, jakotęż kwoty pieniężne odbierane, tam, gdzie posyłki pocztowe roznoszą listowi, w mieszkaniu lub lokalu przedsiębiorstwa adresata; tam zaś, gdzie doręczanie nie jest zaprowadzone, adresaci będą uwiadamiani o nadziejściu zlecenia pocztowego w taki sam sposób, jak o nadziejściu listów poleconych i posyłek pocztowych wozowych.

8. Odebrane kwoty przesyłane będą oddawcy przekazem pocztowym po stracienniu należytosci od przekazu, w obrocie monarchii austriacko-węgierskiej z Niemcami przypadającej, przez ten zakład pocztowy, który pieniądze odebrał. Należytosć od przekazu pocztowego obliczana będzie zawsze podług tej kwoty, którą od adresata zlecenia pocztowego odebrano.

Kwoty odebrane w monarchii austriacko-węgierskiej w walucie austriackiej na podstawie zleceń pocztowych, które nadeszły z Niemiec, będą przeliczane na marki, jakotęż kwoty odebrane w Niemczech w markach na podstawie zleceń pocztowych, które nadeszły z monarchią austriacko-węgierską, będą przeliczane na walutę austriacką w przekazach pocztowych do zleceń przez austriackie urzędy pocztowe wymiennicze w taki sam sposób, jak to się dzieje przy posyłaniu zwyczajnych przekazów pocztowych do Niemiec a względnie z Niemiec.

Do wygotowania przekazów pocztowych, za pomocą których każda odebrana kwota przesyłana być ma dawcom polecenia w Niemczech, używane będą osobne formularze na popielatym papierze (blan. Nr. 434/B), opatrzone napisem: „Internationale Auftrags-Postanweisungen (Mandat de recouvrement de poste international)“ a urząd pocztowy, który ten przekaz wygotowuje, winien na jego odcinku, poniżej tekstu „Name und Wohnort des Absenders etc.“ podać nazwisko i mieszkanie tego, który zlecenie pocztowe zrealizował.

Zresztą dawcom zlecenia zostawia się do woli dołączenie do zlecenia pocztowego formularza przekazu pocztowego międzynarodowego, w którym nazwisko i mieszkanie posyłającego i odbiorcy zlecenia pocztowego a względnie przekazu jest wyrażone, a to celem użycia go w swoim czasie do przesłania odebranej kwoty, ale w formularzach tych nie wolno pisać kwoty dłużu i także nie wolno przyjmować opłaty od takich przekazów.

9. Kwotę złożyć można albo od razu w ręce osoby pocztowej doręczającej, albo też, jeżeli dający zlecenie nie żądał, aby zlecenie pocztowe odesłano mu niezwłocznie napowrót, w urzędzie pocztowym oddawczym w przeciagu dni 14 po okazaniu zlecenia pocztowego a względnie po otrzymaniu uwiadomienia.

10. Papiery, do zlecenia pocztowego dołączone, których zrealizowanie było niemożelne, odsyłać należy dającemu zlecenie pocztowe bezpłatnie i za poleceniem.

11. Zarządy pocztowe ręczą za przesłanie listów ze zleceniami pocztowymi, jak za list polecony, a za kwotę odebraną, w taki sam sposób, jak za kwoty wniesione na przekazy pocztowe. Natomiast nie dają zarządy pocztowe żadnej gwarancji co do czasu okazania lub odesłania napowrót zleceń pocztowych i nie przyjmują żadnej odpowiedzialności za spóźnienie w przesłaniu przekazów pocztowych, tyczących się zleceń.

12. Zlecenia pocztowe nie będą posyłane dalej do innego miejsca, prócz do pierwotnego miejsca przeznaczenia.

Pino r. w.